

ק"פ 27450/02/13 - ישראל אפל ואח'... נגד הרב אברהם חיים פרל, הרב כתריאל שרייבר, הרב יצחק זיידה, מנחם איזנברגר, הרב צבי פייבי ואח'...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 27450-02-13 אפל נ' פרל ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת תרצה שחם קינן
קובל	ישראל אפל
נגד	
נאשמים	
	1. הרב אברהם חיים פרל
	2. הרב כתריאל שרייבר
	3. הרב יצחק זיידה
	4. מנחם איזנברגר
	5. הרב צבי פייביש מילר
	6. הרב חיים משה פלדמן
	7. הרב אהרון אליהו פלדמן
	8. הרב אליהו יצחק ליבוביץ
	9. הרב ישראל אברהם שכטר
	10. יהושע קרויזער

החלטה

ביום 10.12.13 הורתה כב' השופטת מרגולין-יחידי כי על הקובל להיות מיוצג על ידי עו"ד לשם המשך ההליכים, לאחר שמצאה כי אין הקובל מסוגל לנהל בעצמו את עניינו בבית המשפט. בהחלטתה, הורתה השופטת מרגולין-יחידי על הפסקת הדיון בקובלנה, עד שימנה הקובל לעצמו עורך דין, וזאת בתוך 90 יום מיום ההחלטה.

ביום 29.5.14 עתר הקובל למתן ארכה למשך ארבעה שבועות, על מנת לאפשר לו לפנות לעו"ד.

עד כה, לא הודיע הקובל כי הוא אכן מיוצג.

התיק הועבר לטיפול.

סעיף 73 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, (להלן: "החוק") קובע כי "נוכח בית המשפט

שקובל אינו מסוגל לנהל בעצמו את ענינו בבית המשפט, או שהוא מנהל את ענינו באופן טורדני, רשאי בית המשפט להפסיק את הדיון בקובלנה עד שימנה לו הקובל עורך דין תוך תקופה שיקבע; לא עשה כן הקובל תוך התקופה שנקבעה, רשאי בית המשפט לראותו כאילו לא התייצב ויחול האמור בסעיף 133".

סעיף 133 לחוק קובע כי "לא התייצב התובע במועד שנקבע למשפט אף על פי שהודע לו המועד, ובית המשפט לא ראה לדחות את המשפט למועד אחר, ינהג בית המשפט כאמור בסעיף 94 כאילו חזר בו התובע מהאישום, אולם רשאי הוא להרשיע את הנאשם בעבירה המתגלית מן העובדות שהודה בהן או שהוכחו, ולגזור את דינו".

סעיף 94 (א) לחוק קובע כי "חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית המשפט את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום".

ברע"פ 10857/08 זיאד אבו סוכון נגד מדינת ישראל ואח', התייחס בית המשפט העליון לסעיף 73 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, ולאיוון הנדרש בין מעלותיה של הקובלנה הפלילית, לבין הקשיים שהיא מעוררת.

"נקודת האיזון שמצא המחוקק לכל אלה - מעלותיה של הקובלנה מחד והקשיים שהיא מעוררת מאידך - נמצאה בהגבלתה למקרים הקבועים בחוק. אכן, "המחוקק בחר לאמץ את הקובלנה הפרטית, בגבולותיה. הוא עשה זאת בצורה מבוקרת, תוך הצבת בלמים ואיזונים (checks & balances). הוא הגביל את הזכות לקובלנה הפרטית רק למקרים המוגדרים. באלה נתן ערובה לפרט כנגד אי-הפעלת הסמכות של התביעה הכללית" (פרשת שוברט, בעמ' 146). כך למשל, האפשרות להגשתה של קובלנה הוגבלה לרשימת עבירות ספציפיות המנויות בחוק, ועיון בהן מלמד כי המדובר בעבירות שאינן מן החמורות שבספר החוקים (ע"פ 2124/91 רון נ' כור, פ"ד מז(5) 289, 296 (1993)). מגבלה נוספת על ניהול הקובלנה, הקבועה בסעיף 73 לחוק סדר הדין הפלילי, עוסקת במקרים בהם מתרשם בית-המשפט כי הקובל אינו מסוגל לנהל בכוחות עצמו את הקובלנה, שאז ניתן לחייבו לעשות כן באמצעות עורך-דין, ולהפסיק את הדיון בקובלנה עד שיעשה כן. בנוסף, נקבע כי העתק מכל קובלנה יש להעביר לעיונו של פרקליט המחוז, לו ניתנה הסמכות להמיר את הקובלנה בכתב-אישום, ובדרך זו למנוע מהקובל לנהל את התביעה בעצמו (סעיף 71 לחוק). בכך יש כדי לאפשר פיקוח - ולו חלקי - של רשויות התביעה על הקובלנות המוגשות".

אשר על כן, היה ולא יודיע הקובל בתוך 7 ימים מהיום, כי מינה לעצמו עורך דין שייצגו, והיות וטרם ניתנה תשובתם של הנאשמים לקובלנה, תימחק הקובלנה בהתאם להוראות סעי' 73 לחוק, ולהוראות סעי' 94 (א) רישא לחוק.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ד, 13 יולי 2014, בהעדר הצדדים.